

දැදුරු ඔය රිද්මැදි ඇල්ල පුරාණ අමුණ කැණීමෙන් අනාවරණය වූ පුරාණ අමුණු තාක්ෂණයේ නවතම පැතිකඩ

චන්දන රෝහණ විතානාවිච්චි

ප්‍රමුඛ පද: වාරි කර්මාන්තය, තාක්ෂණය සහ ශිල්ප ක්‍රම, පාෂාණ ස්තර, කැණීම් පරිශ්‍රය

සංක්ෂේපය

වාරි කර්මාන්තය යනු හුදෙකලාව බිහිවූවක් නොව ජනතාවගේ අවශ්‍යතාවන් මත බිහි වී ඔවුන් නිසා ම ක්‍රමයෙන් වර්ධනය වූ ක්‍රියාවලියක් ලෙස හඳුනාගැනීමට පුළුවන. ඒ අනුව පුරාතන සමාජය තුළ වාරි කර්මාන්තය බිහිවීමට මූලික වූ හේතු සාධකත් එය ක්‍රමයෙන් වර්ධනය වීම සඳහාත් වාරි කර්මාන්තයේ විවිධ අංශ ගොඩනැගීම සඳහාත් බලපෑ සමාජීය ක්‍රියාකාරීත්වය හඳුනාගැනීම වැදගත් වේ. ඒ සඳහා විවිධ පර්යේෂණ කලින් කල සිදුවී තිබේ.

දැදුරු ඔය ආශ්‍රිත ව රිද්මැදි ඇල්ල පුරාණ අමුණේ සිදුකළ මෙම කැණීම මෙරට පුරාණ අමුණක් ආශ්‍රිත ව සිදුකරන ලද ප්‍රථම පුරාවිද්‍යාත්මක කැණීම් ලෙසින් ද හැඳින්විය හැකි වේ. පුරාණ ශෛලමය අමුණක තාක්ෂණික ප්‍රභවය සිදුවූයේ කෙසේද යන්න පරික්ෂා කිරීම මෙම පර්යේෂණයේ අරමුණ වේ. තාක්ෂණය මානව සමාජයේ ප්‍රගමනයෙහි ලා ප්‍රභල දායකත්වයක් ලබා දී තිබෙන අතර එය සමාජය තුළ සෑම ක්ෂේත්‍රයකම වර්ධනයට ඉවහල් විය. පුරාණයේ දී වාරි කර්මාන්ත විෂය ක්ෂේත්‍රයේ දී අමුණු නිර්මාණය කෙරෙහි තාක්ෂණය දායක වූ ආකාරය සම්බන්ධයෙන් කරුණු අනාවරණය කරගැනීම මෙම කැණීමෙහි මූලික පරමාර්ථය විය. එය භෞමික අවකාශය නිර්මාණය කර ගැනීම, මාධ්‍ය භාවිතය හා එහි විවිධත්වය, නිර්මාණාත්මක ස්වභාවය හා සැලසුම්කරණය සහ ශිල්පීය තාක්ෂණය යන ප්‍රධාන ක්ෂේත්‍ර සමඟ සම්බන්ධ වූ ආකාරය ඔස්සේ විමර්ශනය කර ඇත. මෙම කැණීම මගින් අනාවරණය කරගත් තොරතුරු ඇසුරින් දේශීය වාරි කර්මාන්තය තුළ පැවති උසස් තාක්ෂණික ක්‍රමවේදය තත්කාලීන අමුණු නිර්මාණයේ දී උපයෝගී කරගෙන ඇති බව හඳුනාගත හැකි විය. ඒ අතරින් වඩාත් වැදගත් වූයේ ශෛලමය අමුණ ශක්තිමත් අකාරයෙන් ගං ඉවුර සමඟ සම්බන්ධ කිරීමට පුරාණ වාරි නිර්මාණ ශිල්පීන් අනුගමනය කළ ක්‍රමවේදය පිළිබඳ ව කරුණු රැසක් අනාවරණය කර ගැනීමට හැකිවීම ය.

හැඳින්වීම

මනුෂ්‍ය සමාජයේ ප්‍රභවය හා විකාශනය සමඟ අත්වැල් බැඳගන්නා වූ ප්‍රධානම සාධකයක් වන්නේ තාක්ෂණයයි. තාක්ෂණය නොමැති ව කිසිදු සංස්කෘතියක හෝ ශිෂ්ටාචාරයක වර්ධනයක් සිදු නොවේ. තාක්ෂණයේ ආරම්භය හා එහි වර්ධනය සිදුවන්නේ රේඛීය නැගීමක් ලෙස නොව ක්‍රමානුකූල විකාශනයක් ලෙසින් බව මුල්කාලීන තාක්ෂණික සංස්කෘතික අවධිය සම්බන්ධයෙන් සිදුකොට ඇති නොයෙකුත් අධ්‍යයන මගින් තහවුරු කරගෙන තිබේ (Hodges 1992; Humphrey 2006). මිනිසා තාක්ෂණය සමඟ සම්බන්ධ වන්නේ ඔවුන්ගේ අවශ්‍යතාවන් පහසුවෙන් ඉටුකර ගැනීමේ අපේක්ෂාවෙනි. ඒ සඳහා උපයෝගී වන සම්පත් සහ ක්‍රියාකාරකම් හඳුනාගැනීම සිදුවන්නේ ක්‍රමිකව ලබා ගන්නා අත්දැකීම් ඔස්සේ බව පැහැදිලි ය.

මිනිසාගේ මානසික වර්ධනයට සමගාමී ව තම හැකියාවන් වර්ධනය කරගැනීමේ ප්‍රතිඵලයක් ලෙස පරිසරය තමාට අහිමක ආකාරයට හසුරුවා ගැනීමට හැකි ආකාරයේ තාක්ෂණික ක්‍රමෝපායන් වර්ධනය කරගනු ලැබී ය. ශිලා තාක්ෂණයෙන් මිදී නව සම්පත් හඳුනාගැනීම ඒ සඳහා බලපෑ ප්‍රධාන හේතුවක් විය. මිනිසා වඩාත් සංවිධානාත්මක ජන සමාජ කෙරෙහි යොමු වූයේ එහි ප්‍රතිඵලයක් ලෙසිනි. ඒ අනුව තාක්ෂණය යනු මානව සමාජයේ ප්‍රගමනය තීරණය කරනු ලබන වැදගත් අංශයක් බවට පත් විය. මේ ආකාරයට ම වාරි කර්මාන්තය ද මිනිසාගේ ජීවන පැවැත්ම සමඟ සම්බන්ධ වූ වැදගත් තාක්ෂණික ක්‍රියාවලියක් ලෙසින් හඳුනා ගත හැකි ය.

නිරන්තරයෙන් වෙනස් වෙමින් පවතින්නා වූ ජලයේ පීඩනයට ඔරොත්තු දීමේ හැකියාවක් අමුණු බැම්මට තිබිය යුතු ය. මේ හේතුවෙන් අමුණක් ඉදිකිරීම පිණිස තෝරාගත යුත්තේ එය භූමියත් සමඟ ශක්තිමත් ව සම්බන්ධ කළ හැකි ස්ථානයකි. එහි දී ප්‍රධාන වශයෙන් ස්ථානයට ගැලපෙන පරිදි අමුණ සැලසුම් කිරීම කෙරෙහි වැඩි අවධානයක් යොමු කර තිබෙන බව පැහැදිලි ය. ඇතැම් අවස්ථාවල දී භූමියේ සමහර වෙනස් කිරීම් අමුණට ගැලපෙන පරිදි සිදුකර තිබෙන අවස්ථාවන් හඳුනාගැනීමට පුළුවන.

මානව සමාජයේ වර්ධනයෙහි ලා සෘජු දායකත්වයක් සැපයූ තාක්ෂණය පුරාණයේ දී වාරි කර්මාන්ත විෂය ක්ෂේත්‍රයේ දී අමුණු නිර්මාණය කෙරෙහි දායක වූ ආකාරය සම්බන්ධයෙන් කරුණු අනාවරණය කරගැනීම මෙම කැණීමෙහි මූලික පරමාර්ථය විය. එය භෞමික අවකාශය නිර්මාණය කර ගැනීම, මාධ්‍ය භාවිතය හා එහි විවිධත්වය, නිර්මාණාත්මක ස්වභාවය හා සැලසුම්කරණය සහ ශිල්පීය තාක්ෂණය යන ප්‍රධාන ක්ෂේත්‍ර සමඟ සම්බන්ධ වූ ආකාරය ඔස්සේ විමර්ශනය කර ඇත. රිදීබැඳි ඇල්ල කැණීම මෙරට පුරාණ අමුණක් ආශ්‍රිත ව සිදුකරන ලද ප්‍රථම පුරාවිද්‍යාත්මක කැණීම ලෙසින් ද හැඳින්විය හැකි වේ.

පිහිටීම

දැදුරු ඔය හරස් කර ඉදිකරන ලද විශාල ප්‍රමාණයේ අමුණක් වූ රිදීබැඳි ඇල්ල අමුණ පාදෙතිය-අනුරාධපුර මාර්ගයේ දැදුරු ඔය පාලමේ සිට පහළ දෙසට කි.මී. 1ක් පමණ දුරකින් එබවලපිටිය ග්‍රාමය කෙළවර පිහිටා තිබේ. මෙම අමුණට ප්‍රධාන මාර්ගයේ එබවලපිටිය හන්දියෙන් වමට හැරී කි.මී. 1.5ක් පමණ ගියවිට පිවිසිය හැකි ය. උත්තර අක්ෂාංශ 7° 44' 05.98 හා නැගෙනහිර දේශාංශ 80° 14' 07.80 අතර ද මුහුදු මට්ටමේ සිට මීටර් 60 අතර උන්නතාංශයක ද මෙම අමුණ ස්ථානගත කර ඇත.

ඓතිහාසික පසුබිම

මහසෙන් (274-301) රජු විසින් ඉදිකරන ලදුව පළමුවන පරාක්‍රමබාහු (1153-1186) රජු විසින් ප්‍රතිසංස්කරණය කරන ලද නිකවැරටිය ප්‍රදේශයේ පිහිටි මාගල්ලේ වැවට ජලය සැපයීම පිණිස මෙම අමුණ ඉදිකර තිබේ (එච්. xxxvii:49, lxviii:33-5). වංසකතාවේ මෙය හඳුන්වා ඇත්තේ සුකර නිජ්ජර යනුවෙනි (එම. Ixviii:33). පළමුවන පරාක්‍රමබාහු රජු විසින් සංවර්ධනය කරන ලද මෙම අමුණ ඉදිකිරීමේ පරමාර්ථය ලෙස එහි දක්වා ඇත්තේ මාගල් වැවට ජලය සැපයීම හා ඒ දක්වා වූ ප්‍රදේශයේ කෘෂි කර්මාන්තය නගා සිටුවීමත් ය.

මහාවංසයේ සඳහන් වන්නේ කිඹුල්වානා ඔය හා හක්වටුනා ඔය හමුවන ස්ථානයේ රජු විසින් සුකර නිජ්ජර අමුණ කරවූ බවයි (එම. Ixviii:32-3). වංසකතාකරු අනුව යමින් පාකර් සඳහන් කරන්නේ මෙම අමුණ කිඹුල්වානා ඔය ආශ්‍රිතව තිබුණු බවකි (Parker 1889:8). එකී ස්ථානය ආශ්‍රිත ව පුරාණ අමුණක් සම්බන්ධයෙන් සාක්ෂි ලැබුණ ද එය ඉදිකිරීමේ පරමාර්ථය මාගල්ලේ වැවට ජලය සැපයීම නොවන බව ඉතාමත් පැහැදිලි ය. එයින් තහවුරු වන්නේ වංසකතාකරුට කිසියම් අතපසුවීමක් සිදුවී තිබෙන බවයි. ඒ අනුව වංසකතාවේ සඳහන් සුකර නිජ්ජර අමුණ ලෙස පිළිගත හැක්කේ දැදුරුඔය හරස්කොට ඉදිකර තිබෙන වර්තමානයේ රිදීබැඳි ඇල්ල නමින් ව්‍යවහාර වන නටබුන් වූ පුරාණ අමුණ බව පැහැදිලි ය (Withanachchi 2003:75-83).

පූර්ව පර්යේෂණ

මෙම පුරාණ අමුණ සම්බන්ධයෙන් හෙන්රි පාකර් හා බ්‍රොහියර් විසින් වාර්තාකර ඇති මුත් එහි පුරාණ නාමය හඳුනාගැනීමට උත්සාහ දරා නොමැත (Parker 1889: 8; Brohier 1934. Part. iii:5-6). රිදීබැඳි ඇල්ල අමුණ මගින් මාගල් වැවට ජලය ගෙනයාම සිදුකළ බව බ්‍රොහියර් සඳහන් කර තිබේ (Brohier 1934. Part. iii:5). පාකර් මෙම ස්ථානයේ කදිම ගල් බැම්මක නටබුන් තිබෙන බව සඳහන් කරන අතර එය උසස් පංතියක අමුණක් වූ බව ද දක්වා ඇත. මෙම අමුණ අඩි 360ක දිගකින් ද, අඩි 40ක පමණ පළලකින් ද යුක්ත වූ බව සඳහන් කරන හෙතෙම එහි අඩි 135ක පමණ කොටසක් ජල පහර නිසා බිඳීගොස් තිබෙන බව වාර්තාකර තිබේ. මෙහි ගල් මැනවින් සන්ධිකර තිබෙන බවත් හුණු බදාමයන් යොදා පුරවා තිබෙන බවත් සඳහන් කර ඇත (Parker 1889:8). මෙම ලේඛකයා විසින් එම ස්ථානය ආශ්‍රිත ව විධිමත් අධ්‍යයනයක් සිදුකරනු ලැබ තිබෙන අතර එහි ප්‍රථිපලයක් ලෙසින් මෙම ශෛලමය අමුණ පුරාණ කොට්ඨාසයක් අමුණ ලෙස හඳුනා ගැනීමට සමත් විය (Withanachchi 2003:75-83).

කැනීමේ අරමුණ

ශ්‍රී ලංකාවේ පුරාණ සමාජ, අමුණු නිර්මාණයේ දී තාක්ෂණය සහ ශිල්ප ක්‍රම භාවිතය සම්බන්ධයෙන් තොරතුරු අනාවරණය කර ගැනීම මෙම පුරවිද්‍යාත්මක කැණීමේ පර්යේෂණ අරමුණ ලෙස හඳුනාගත හැකි ය.

කේන්ද්‍රය හඳුන්වාදීම හා තෝරාගැනීම

මෙම ස්ථානයේ භෞතික පිහිටීම හා අවට පාරිසරික තත්ත්වය පරීක්ෂා කිරීමේ දී පැහැදිලි වන්නේ අමුණක් ඉදිකිරීම සඳහා වඩාත් යෝග්‍ය ස්ථානයක් ලෙස සලකා මෙම භූමිය තෝරාගෙන තිබුණ බවයි. ශ්‍රී ලංකාවේ පුරාණ අමුණු තාක්ෂණය සම්බන්ධයෙන් අධ්‍යයනය කරන විට වඩාත් නිවැරදි තොරතුරු රාශියක් අනාවරණය කර ගැනීමට හැකි වැදගත් ම ස්ථානයක් ලෙස මෙම අමුණ හැඳින්විය හැකි ය. දැදුරු ඔයේ ඉදිකර තිබෙන මෙම අමුණ විවිධ හේතූන් නිසා විනාශ වී ගොස් ඇති මුත් අමුණෙහි 40% ක පමණ කොටසක් හඳුනාගත හැකි පරිදි ශේෂව තිබේ. මෙම හේතුව මත පදනම් ව අමුණු ඉදිකිරීමේ තාක්ෂණය පිළිබඳ අධ්‍යයනයට අදාළ ව සාක්ෂි සපයාගැනීමේ පරමාර්ථයෙන් යුතුව මෙම රිදීබැඳි ඇල්ල පුරාණ අමුණ ආශ්‍රිත ව කැණීමක් සිදුකර පරීක්ෂා කිරීමට තෝරා ගන්නා ලදී. එම පරිශ්‍රයේ කේන්ද්‍ර නාමය (Site Code) වශයෙන් රිදී බැඳි ඇල්ල යන ස්ථානීය නාමය කෙටි කර RBE ලෙස යොදනු ලැබීය.

කැණීම් කේන්ද්‍රයේ පිහිටීම

මෙම අමුණේ පිහිටීම විග්‍රහ කිරීමේ දී එය දැදුරු ඔය ආසන්නයේ ම පිහිටුවන ලදී. ඒ සඳහා ප්‍රධාන හේතුව වූයේ අමුණු බැම්මේ පිහිටීම පිළිබඳ ව අධ්‍යයනය කිරීමේ පහසුව පදනම් කරගනිමිනි. එයට අමතර දැදුරු ඔය මැදදේ බැම්මේ දක්නට ලැබෙන නැම් ස්වරූපය ද ඒ සඳහා ඉවහල් වූ අතර බැම්මේ නැම් ස්වරූපය ඔය ඉවුරට කාවැද්දවීම කෙසේ සකස්කර ඇද්ද යන්න හඳුනාගැනීමට හා එහි පැති පෙනුම අධ්‍යයනය කර ඉවුර හා පවතින බද්ධතාවය හඳුනාගැනීමට මෙම පර්යේෂණ කැණීම් පරිශ්‍රය මෙහි ස්ථානගත කරන ලදී. සකස්කර ගන්නා ලද ස්ථානීය සැලසුමට අනුව මෙහි RBE කැණීම් පරිශ්‍රය A2 හා B2 ශ්‍රිඩ් අංශය තුළ පිහිටවනු ලැබීය.

සංසිද්ධි අංක විස්තරය

මෙවික් වගුවේ පෙළගැස්ම අනුව අමුණ ඉදිකිරීමට අදාළ පැරණිතම අවස්ථාවේ සිට එය විනාශ වීම දක්වා වූ අවස්ථාව දක්වා වන සංසිද්ධිවලට අදාළ විකාශනයන් මෙහි ඇතුළත් වේ.

කැනීම් අගල (RBE)

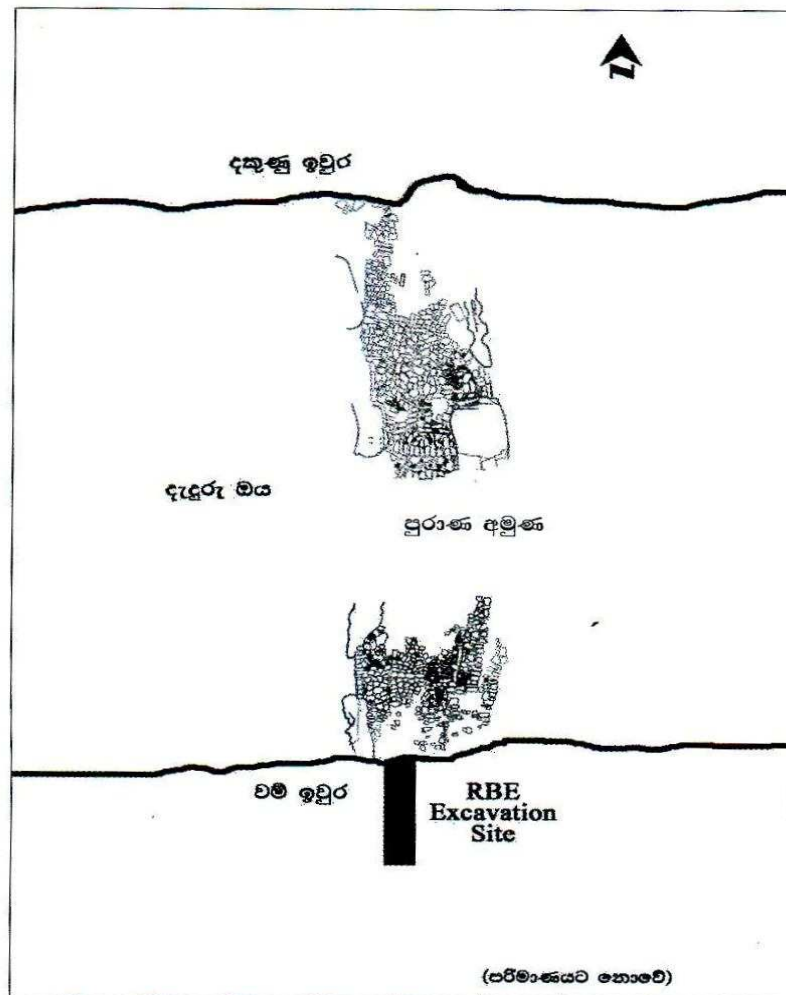
සංසිද්ධි අංක 01

දැදුරු ඔයේ පිහිටි ස්වාභාවික පාෂාණ ස්ථරයයි (Bed rock). මෙය අභ්‍යන්තරය පුරාවට කළුගල සහිතව විහිදෙන අතර ඔයේ වම් ඉවුරෙන් අභ්‍යන්තරයට විහිදීමේ දී කුඩු ගල සහිතව (Weathered rock) දැකගත හැකි ය.

සංසිද්ධි අංක 02

මව් පාෂාණය මතින් ඉදි කර තිබෙන ගඩොළු ස්ථරයක් වේ. එය දත්ත ලක්ෂයේ සිට සෙන්ටිමීටර් 325ක් ගැඹුරින් දක්නට ලැබේ. මෙම ගඩොළු ස්තරය සෙ.මී. 190 x සෙ.මී 149 ක ප්‍රමාණයෙන් දක්නට ලැබෙන අතර එය දෙපස පස් කණ්ඩියට සම්බන්ධ වී ඇත. එය තව දුරටත් විහිදී ඇති බව උපකල්පනය කළ හැකි ය. මෙහි ඇති ගඩොලක සාමාන්‍ය ප්‍රමාණය සෙ.මී. 10 x සෙ.මී. 10 ප්‍රමාණයක් වන අතර ඒ හා සමාන හා ඊට වඩා අඩු වැඩි වන ගඩොළු යම් ප්‍රමාණයක් ද දක්නට ලැබේ. මෙම ගඩොළු ස්තරය දැනට සුරක්ෂිතව තිබෙන අතර මෙවැනි ගඩොළු ස්තරයක් යෙදීම තුළින් අමුණෙහි වතුර කාන්දු වීම අවම කිරීමට පැරණි වාරි ඉංජිනේරුවෝ උත්සාහ ගන්නට ඇතැයි උපකල්පනය කළ හැකි ය. එසේම

මෙම ගඩොළු ස්තරය සම්පූර්ණ අමුණ පුරා ම යොදා තිබෙන්නට ඇතැයි ද උපකල්පනය කළ හැකි ය. එමගින් අමුණෙහි ශක්තිමත් බව ආරක්ෂා වීම මෙන් ම ප්‍රධාන වශයෙන් ම සිදුවන වතුර කාන්දුව අවම වීම එමගින් සිදුවන්නට ඇත.

සැලසුම 1 කැනීම් ක්ෂේත්‍රයේ පිහිටීම

සංසිද්ධි අංක 03

සෙන්ටිමීටර් 320ක් ගැඹුරින් ඊළඟට දක්නට ලැබෙන්නේ බදාම ස්තරයයි. මෙය මැටි හා කුඩා ගල් මිශ්‍ර වූ බදාම මිශ්‍රණයක් ලෙස දැකගත හැකි ය. මෙම බදාම දමා ඇත්තේ ඉහත ගල් ස්තරය ගැලවී ඒම වැළැක්වීමටත් ශක්තිමත් වීම හා එම ගල් ස්තරය එකම මට්ටමකට සම්බන්ධ කිරීමටත් ය. මෙම බදාම කොටස 110cmx90cm ප්‍රමාණයක දැකින්නට ලැබෙයි.

මෙම ගල් ස්තරය සෙන්ටිමීටර් 213 ක් ගැඹුරින් පිහිටා ඇති අතර අංක 04 දරණ ස්තරයට පහළින් දක්නට ලැබෙන මිළඟ ස්තරයයි. එහි අනෙක් ගල් ස්තරවලට වඩා

සාපේක්ෂ ව ප්‍රමාණයෙන් කුඩා ගල් කුට්ටි දක්නට ලැබේ. ඒවායෙහි ප්‍රමාණයන් පිළිබඳ ව ගණනය කිරීමේ දී කුඩා ගලක් දළ වශයෙන් 25cm×20cm ක ප්‍රමාණයන්ගෙන් සමන්විත වන අතර මෙම ස්තරයේ සම්පූර්ණයෙන් ම දක්නට ලැබෙන විශාලම ගලක ප්‍රමාණය 65cm×35cm කි. මෙහි දැනට දක්නට ලැබෙනුයේ ගල් කුට්ටි 13 ක් පමණ ප්‍රමාණයකි. මෙම ගල් ස්තරයෙහි කළු ගල් කුට්ටි අතර කුඩා ගඩොළු කැබලි ද දක්නට ලැබේ. එබැවින් මෙම ගල් ස්තරය විහිදී ඇති පරාසය 190cm×125cm ක පමණ අගයක් නියෝජනය කරනු ලබන බව පෙනී යයි. (මෙය බදාම ස්තරයක් ලෙස හැඳින්විය හැකි ය. මෙම බදාම ස්තරය සංසිද්ධි අංක 07 දරණ ගල් ස්තරයට සෙන්ටිමීටර් 22ක් පමණ පහළින් දක්නට ලැබෙන බදාම කොටසකි. මෙම බදාම මිශ්‍රණය 50cm×105cm ප්‍රදේශයක් පුරා විසිරී ඇත. මෙම මිශ්‍රණයට වෘත්තාකාර වූ කිරිවාන ගල් බහුලව යොදාගෙන ඇති බවක් දක්නට ලැබෙයි. බදාම මිශ්‍රණ මාධ්‍ය මැටිය. මෙම කැනීම් වලෙහි වම් කැපුම් ඉවුරට සම්බන්ධව ද ගල් ස්තරයට සම්බන්ධ ව විපරිත බදාම තට්ටුවක කොටසක් දක්නට ඇත. එය සංසිද්ධි අංක 03 සමානය. මෙම ස්තරය මතුපිට සිට සෙන්ටි මීටර් 220 පහළින් පිහිටා තිබේ.

සංසිද්ධි අංක 04

සංසිද්ධි අංක 03 යටතේ ඉහත විස්තර කළ බදාම කොටසින් පසුව මෙම අංක 04 යටතේ විස්තර කෙරෙන ගල් කුට්ටි සහිත ස්තරය දක්නට ලැබේ. මෙම ස්තරය ඉහතින් විස්තර කළ සංසිද්ධි අංක 05 දරණ අවුල් වී ගිය ගල් ස්තරයට පහළින් දක්නට ලැබෙන ගල් ස්තරයයි. ගල් කුට්ටි 03 පමණ දෘෂ්‍යමාන වන අතර ඒවා කැනීම් වලේ ඉවුරු දෙකට සම්බන්ධ වී පවතී. දැනට දක්නට ලැබෙන ගල් කුට්ටි කොටසක ප්‍රමාණය දළ වශයෙන් 56cm×53cm ප්‍රමාණයෙන් වන අතර මේවා අනෙක් ගල්වලට සම්බන්ධ කිරීමේ තාක්ෂණික ක්‍රමයක් ලෙස කැපුම් කට්ට ක්‍රමයක් භාවිතා කර ඇති බව හඳුනාගත හැකි ය. එනම් මෙහි එක් ගලක හරස්කඩ 23cm×10cm ප්‍රමාණයේ කැපුමක් දක්නට ලැබේ. ඒ අනුව අනෙක් ගල්වලට මේවා සම්බන්ධ කර ඇති බව සිතිය හැකි ය. මේ මගින් අනෙක් ගල් ඉදිරියට තල්ලුවී ඒම වැළැක්වෙන අතර ශක්තිමත්භාවය ආරක්ෂා වීම සිදුවේ.

සංසිද්ධි අංක 05

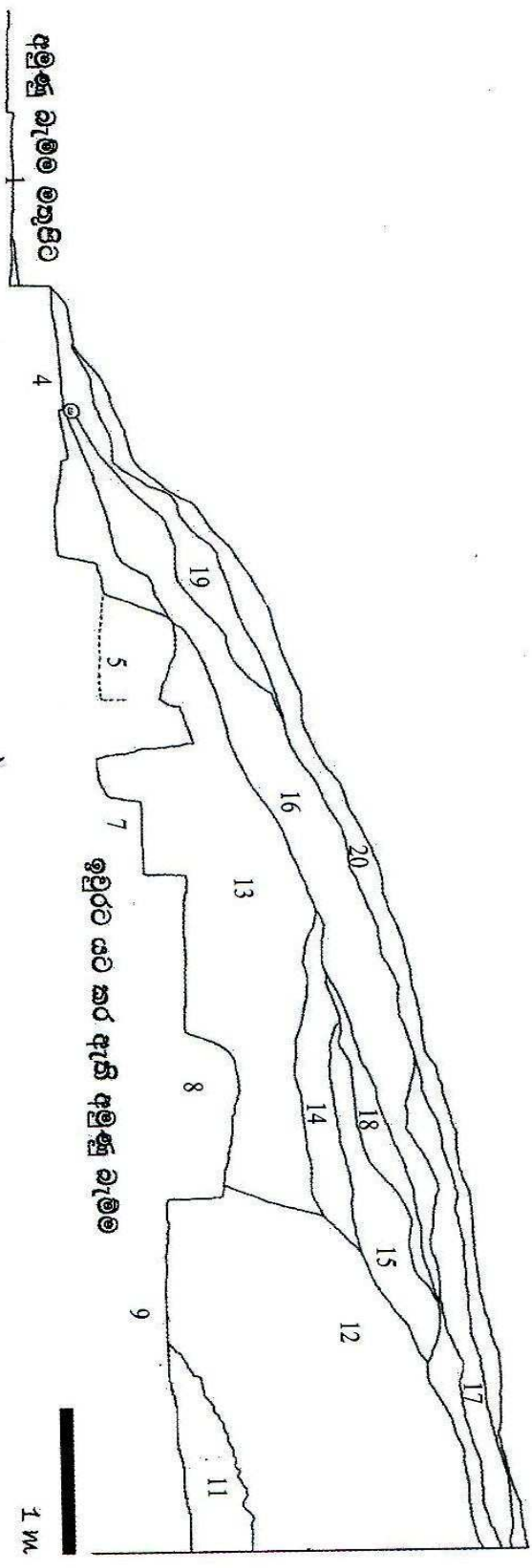
මෙම ගල් කුට්ටි සහිත ස්තරය අනෙක් ගල් ස්තරවලට සාපේක්ෂව බලන විට අවුල් වී ගිය ගල් කුට්ටි බව ඒවා තිබෙන ආකාරයෙන් දිස්වේ. මෙම සංසිද්ධියේ ගල් කුට්ටි 03ක් කැණීම් වල තුළ දක්නට ලැබේ. ඉන් විශාලම ප්‍රමාණයේ ගල දළ වශයෙන් 35cm×123cm පමණ වන අතර අනෙක් ගල් කුට්ටි හරස් පැති බැම්මට සම්බන්ධ වන අතර දළ වශයෙන් 73cm×23cm ප්‍රමාණයක් පමණක් දක්නට ලැබේ. මෙහි එක් ගල් කුට්ටියක කැපුම් කට්ට දක්නට ඇත.

සංසිද්ධි අංක 06

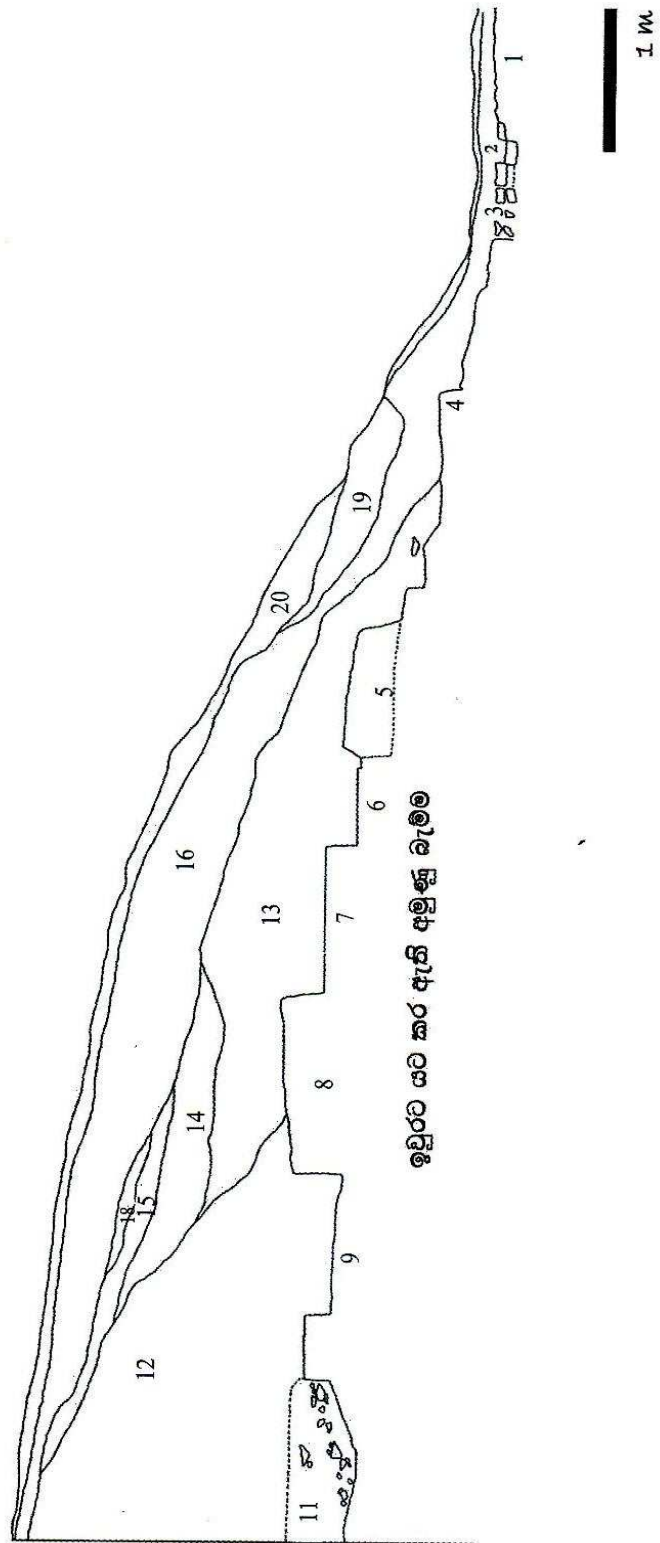
සංසිද්ධි අංක 06 යටතේ දක්නට ලැබෙනුයේ කැනීම් වල තුළ අංක 07 දරණ සංසිද්ධියට පහළින් පිහිටා ඇති ගල් ස්තරයකි. මෙම ගල් ස්තරය සඳහා භාවිතා කර ඇත්තේ අනෙක් ස්තරවල ගල්වලට සාපේක්ෂව දිගින් වැඩි පළලින් වැඩි ගල් ස්තරයකි. මෙම ගල් ස්තරයෙහි කැණීම් වල තුළ දක්නට ලැබෙන්නේ ගල් කුට්ටි 02ක් පමණි. මෙහි දිගම ගලෙහි ප්‍රමාණය 140cm×53cm පමණ වන විශාල ගලකි. හරස්කඩ පැති ඉවුරට සම්බන්ධව පවතින මෙම ගලට සම්බන්ධ වන අනෙක් ගලෙහි සෙන්ටිමීටර් 09ක් පමණ කොටසක් මතුව ඇත. මෙම ස්තරය මතුපිට සිට සෙන්ටි මීටර් 247 පහළින් පිහිටා තිබේ.

සංසිද්ධි අංක 07

සංසිද්ධි අංක 07 යටතේ පවතිනුයේ ගල් ස්තරයකි. එය සංසිද්ධි අංක 08 දරණ ගල් කුට්ටි ස්තරයට පහළින් අංක 09 දරන ගල් ස්තරයට සාපේක්ෂව සම මට්ටමකින් දක්නට ලැබේ. මෙම ස්තරයෙහි ගල් කුට්ටි 07ක් පමණ කැණීම් වල තුළ දක්නට ලැබේ. මෙම ගල් කුට්ටිවල කැපුම් කට්ට දක්නට ඇත. පළලින් අඩු දිගින් වැඩි ගල් කුට්ටි 02ක් දක්නට එහි තිබේ. එහි විශාල ගලේ දිග $98\text{cm} \times 22\text{cm}$ පමණ වෙයි. අනෙක් කුඩා ගල් $62\text{cm} \times 28\text{cm}$ පමණ දළ වශයෙන් විශාලය. එහි ගල් කුට්ටි කිහිපයක ම මතුපිට පෘෂ්ඨය කුඩු ගල් ස්වරූපයක් ගනී. මෙම ගල් කුට්ටිවල වෘත්තාකාර තට්ටු ක්‍රමය දක්නට ලැබේ.

සැලසුම 1.2 රිදී බැඳි ඇල්ල අමුණ කැණීම් අගලේ දකුණු ඉවුර හරස්කඩ

පැළසුම 1.3 රිදී බැඳි ඇල්ල අවුණ කැණීම් අගලේ වම් ඉවුර හරස්කඩ

සංසිද්ධි අංක 08

අංක 08 යටතේ දක්නට ලැබෙනුයේ අංක 07 හා 09 ගල් ස්තරයට සාපේක්ෂව ඉහළිනි. සංසිද්ධි අංක අංක 09 දරණ ගල් ස්තරයේ සිට සෙන්ටිමීටර් 33ක් පමණ උසක් දක්වා විහිදෙන ගල් ස්තරයකි. මෙහි විශාල ප්‍රමාණයේ ගල් කුට්ටි 03ක් දක්නට ඇත. දළ වශයෙන් ගල් කුට්ටියක ප්‍රමාණය 53cm×76cm පමණ වෙයි. මෙම ගල් කුට්ටි අතරට සක්ක ගල් කැබළි භාවිත කර ඇති බවක් දක්නට ලැබේ. දීර්ඝ කාලයක් පුරා පස්වලින් යටවී තිබූ බැවින් නොයෙක් පාරිසරික හේතූන් නිසා මෙම ගල් ක්ෂය වන ආකාරයක් දක්නට ඇත. විශේෂයෙන් ම මෙහි සක්ක ගල්වල වැඩි වශයෙන් මෙම ස්වරූපය දක්නට ලැබේ. තවද සංසිද්ධි අංක 09 ස්තරයේ ගල් කුට්ටි මෙන් ම ඉහත දැක්වූ පරිදි ගල් ස්තරයෙහි ගල් කුට්ටි හි කුඩා කුඩු වශයෙන් ගැලවී යන බවක් දක්නට ලැබේ.

සංසිද්ධි අංක 09

සංසිද්ධි අංක 09 යටතේ පවතිනුයේ අමුණෙහි සාමාන්‍ය ස්වභාවය යටතේ පිහිට වූ ගල් ස්තරයකි. දැනට ගල් කුට්ටි 06 ක් පමණ මෙම කැණීම් වලෙහි දක්නට ලැබේ. මෙම ගල් ස්තරය යටතේ පවතින ගල් කුට්ටි ප්‍රමාණයන්ගෙන් අසමාන ය. මෙම ස්තරයෙහි විශාලතම ගල් කුට්ටිය 28cm×48cm ප්‍රමාණයෙන් යුක්ත ය. ඊට සාපේක්ෂව අනෙකුත් ගල් කුට්ටි ප්‍රමාණයෙන් ඊට වඩා කුඩා වේ. මෙම සංසිද්ධි අංක 09 යටතේ නිරීක්ෂණ කළ හැකි තවත් සුවිශේෂී කාරණයක් වන්නේ ගල් කුට්ටි අතර විශේෂ තැන්වලට මැටි මිශ්‍රිත බදාමයක් භාවිත කර ඇති බවයි. මෙම ස්තරය මතුපිට සිට සෙන්ටි මීටර් 225 පහළින් පිහිටා ඇත.

සංසිද්ධි අංක 10

සෙන්ටිමීටර් 26ක් පමණ දුරින් ඉවුරු හරස් කැපුමට සම්බන්ධ වී ඇති ගල් කුට්ටියෙහි දිග සෙන්ටි මීටර් 98ක් වන අතර පළල සෙන්ටි මීටර් 38ක් ද උස සෙන්ටි මීටර් 18ක් පමණ වන ගල් කුට්ටියක් පවතින අතර එයට යටින් අමුණෙහි ගල් භාවිත කර ඇත. එයින් නිගමනය කළ හැක්කේ මෙහි තවත් ගල් ස්තර කිහිපයක් යටට පවතින බවකි. මෙම ගල් කුට්ටියෙහි මතුපිට සෙන්ටි මීටර් 10ක පමණ දුරින් කැපුම් කට්ටයක් දක්නට ඇත. එය යොදා ඇත්තේ එය හා සම්බන්ධ යොදා ඇති බදාම ස්තරයෙහි විසිරී යෑම වැළැක්වීම සඳහා ය. මෙම ස්තරය මතුපිට සිට සෙන්ටිමීටර් 207 පහළින් පිහිටා ඇත.

සංසිද්ධි අංක 11

පිහිටි ගලට මතුපිටින් මැටි මිශ්‍රිත විවිධ ප්‍රමාණයන්ගෙන් යුත් කුඩුගල්, තිරිවාන, කළු ගල් කැබළු, ස්වාභාවික කුඩා වෘත්තාකාර ගල් යෙදූ විපරිත බදාම ස්තරයක් දක්නට ලැබේ. මෙම සංසිද්ධි අංක 11 යටතේ හඳුනාගත හැකි මෙම බදාම ස්තරය අමුණේ සුවිශේෂී තාක්ෂණික ක්‍රමවේදයක් ලෙස හැඳින්විය හැකි ය. ඒ අනුව බදාම ස්තරයේ දිග සෙන්ටිමීටර් 139ක් වන අතර පළල සෙන්ටිමීටර් 120 ක් පමණ වේ. මෙම බදාම ස්තරයෙහි දක්නට ලැබෙන ගල් අතර විශාලතම ගල 23cm×19cm පමණ වන අතර කුඩාම ගලක සාමාන්‍ය ප්‍රමාණය 1cm×1cm පමණ වේ. බදාම ස්තරයෙහි උපයෝගීතාවය ලෙස උපකල්පනය කළ හැක්කේ අමුණෙහි ගල් අතර ඇතිවන අධික පීඩනයට ඔරොත්තු දීමට සරිලන අයුරින් යෙදූ සැකසීමක් ලෙසිනි. මෙම බදාම මිශ්‍රණය සුවිශේෂී වන්නේ මේ සඳහා භාවිත කර ඇති විවිධ වූ ගල් සමග යොදා තිබෙන මැටි මාධ්‍ය නිසාවෙනි. මෙම මැටි මිශ්‍ර බදාමය මගින් ගල් අතර බන්ධන ශක්තිය වැඩිවන අතර ජලය මගින් ඇතිවන පීඩනය පහසුවෙන් ලිහිල් කිරීමට හැකිවීම මෙහි තාක්ෂණික උපයෝගීතාවය වෙයි. මෙම බදාම මිශ්‍රණයේ ඇති ශක්තිමත් භාවය අදට ද සුරැකී පවතී. මෙම බදාම ස්තරය යොදාගැනීමේ ප්‍රධානතම පරමාර්ථය වන්නේ අමුණෙහි දකුණු ඉවුරු කණ්ඩියත් අමුණෙහි ආරම්භක ස්ථානය සඳහාත් භාවිත කළ කළු ගල් කුට්ටි අතර ශක්තිමත් බව ඉවුරට අනුරූපීව ගැලපීම ය.

මෙම බදාම ස්තරය ක්‍රමානුකූල බවින් තොරය. මෙය පිහිටි ගල මතුපිටට යොදා ඇති බදාම ස්තරයකි. මෙම බදාම ස්තරයෙහි පැතිරීම සීමා කිරීමට බදාම ස්තරයේ ම

පහළින් සෙන්ටිමීටර් 98ක් දිග ගල් කුට්ටියක් භාවිතා කර ඇති අතර එහි කෙළවර සෙන්ටිමීටර් 8ක් පමණ දුරකින් කට්ටයක් කපා ඇත. මේ මගින් බදාමය විසිරී යෑම වලකියි. මෙම ස්තරය මතුපිට සිට සෙන්ටි මීටර් 182ක් පහළින් පිහිටා ඇත.

සංසිද්ධි අංක 12

සංසිද්ධි අංක 12 යටතේ දක්නට ලැබෙන්නේ සුවිශේෂී පස් තට්ටුවකි. එය අමුණු බැම්ම සකස් කිරීමේ දී යොදන ලද පස් ස්තරයකි. මෙය සංසිද්ධි අංක 09 ගල් ස්තරය සහ සංසිද්ධි අංක 03 බදාම ස්තරය මතු පිටින් යොදා ඇත. පස් ස්තරයේ වර්ණය මන්සල් වර්ග සටහනට අනුව 5 YR 4/2 Dark Reddish Gray වන අතර Sand - 40%, Silt - 60 % වූ අතර එහි 80% පමණ මැටි හා 20% බොරළුවලින් සමන්විත විය. ස්තරය තුළින් කිසිදු පුරාවිද්‍යාත්මක සාධකයක් හඳුනාගත නො හැකි විය.

සංසිද්ධි අංක 13

සංසිද්ධි අංක 13 යටතේ තවත් පාංශු ස්තරයක් දක්නට ලැබේ. මෙම පස් ස්තරයේ වර්ණය මන්සල් සටහනට අනුව 5 YR 4/2 Dark Reddish Gray වන අතර මිශ්‍රණයේ Sand - 40% පමණ හා Clay - 60 % පමණ ප්‍රමාණයක් අන්තර්ගත විය. පස් ස්තරයේ මතුපිට ස්වරූපය අනුව යම්කිසි බේදියාමේ ස්වභාවයක් හඳුනාගත හැකි ය. මෙම පස් ස්තරය තුළින් ද කිසිදු පුරාවස්තුවක් හෝ භෞතික සංස්කෘතිකමය ද්‍රව්‍යයක් හඳුනාගත නො හැකි විය. මතුපිට ස්වභාවය අනුව සේදියාමේ ස්වරූපයක් පෙන්නුම් කරයි.

සංසිද්ධි අංක 14

උප පාංශු ස්තරයකි. මෙම පස් ස්තරයේ වර්ණය මන්සල් සටහනට අනුව 5YR 4/1 Dark Brown පැහැයෙන් යුක්ත වූ අතර ස්තරයේ සංයුතිය වූයේ 50% පමණ මැටි හා 50% පමණ වැලි ය. මෙම උප පාංශු ස්තරය තුළින් කිසිදු භෞතික සංස්කෘතික තොරතුරක් වාර්තා නොවීය.

සංසිද්ධි අංක 15

උප පාංශු ස්තරයකි. මන්සල් සටහනට අනුව 10YR 5/4 Yellowish Brown පැහැයෙන් වන අතර ස්තරයේ 90% පමණ වැලි හා 10% පමණ මැටි අන්තර්ගත වේ. ස්තරය තුළින් කිසිදු පුරාමය භෞතික සංස්කෘතිකමය තොරතුරක් හඳුනාගත නො හැකි විය.

සංසිද්ධි අංක 16

සංසිද්ධි අංක 16 යටතේ තවත් උප පාංශු ස්තරයක් දක්නට ලැබේ. මන්සල් සටහනට අනුව 10YR 6/4 Light Yellowish Brown පැහැයෙන් වන අතර මිශ්‍රණයේ සංයුතිය Sand - 60%, Clay - 30%, Silt - 10% ලෙස පවතී. මෙම උප පාංශු ස්තරයෙන් කිසිදු භෞතික සංස්කෘතිකමය තොරතුරක් වාර්තා නොවීය.

සංසිද්ධි අංක 17

සංසිද්ධි අංක 17 යටතේ පාංශු ස්තරයක් දක්නට ලැබේ. මෙම පස් ස්තරයේ වර්ණය මන්සල් සටහනට අනුව 7.5 YR 5/4 Brown වන අතර මිශ්‍රණයේ Sand - 40%, Clay - 60 % පමණ ප්‍රමාණයක් පවතී. මෙහි සුවිශේෂී උපයෝගීතාවයක් දක්නට නො ලැබෙන අතර එමගින් කිසිදු පුරාවස්තුවක් හෝ භෞතික සංස්කෘතිකමය ද්‍රව්‍යයක් හමුනොවීය. මතුපිට ස්වභාවය අනුව සේදිගොස් තිබෙන ස්වරූපයක් පෙන්නුම් කරයි. මතුපිට යෙදූ පාංශු ආස්තරයක් ලෙස නිගමනය කළ හැකි ය.

සංසිද්ධි අංක 18

උප පාංශු ස්තරයකි. මන්සල් සටහනට අනුව 10YR 4/4 Dark Yellowish Brown පැහැයෙන් වන අතර මිශ්‍රණයේ සංයුතිය Sand - 40%, Clay - 40%, Silt - 20% ලෙස පවතී. පාංශු ස්ථරයේ කිසිදු පුරාමය භෞතික සංස්කෘතික තොරතුරක් දක්නට නො ලැබේ.

සංසිද්ධි අංක 19

සංසිද්ධි අංක 19 යටතේ පාංශු ස්තරයක් දක්නට ලැබේ. මන්සල් සටහනට අනුව මෙම පස් ස්තරයේ වර්ණය 10 YR 5/6 Yellowish Brown වන අතර මිශ්‍රණයේ Sand - 40%, Clay - 30%, Silt - 30% පමණ ප්‍රමාණයක් පවතී. ස්වාභාවික ව තැන්පත් වූ පස් ස්තරයකි. මෙහි සුවිශේෂී උපයෝගීතාවයක් දක්නට නො ලැබෙන අතර එමගින් කිසිදු පුරාවස්තුවක් හෝ භෞතික සංස්කෘතිකමය ද්‍රව්‍යයක් හමු නොවීය. මතුපිට ස්වභාවය අනුව සේදී ගොස් තිබෙන ස්වරූපයක් පෙන්වුම් කරයි.

සංසිද්ධි අංක 20

සංසිද්ධි අංක 20 යටතේ උප පාංශු ස්තරයක් දක්නට ලැබේ. මන්සල් සටහනට අනුව 10YR 6/6 Brownish Yellow පැහැයෙන් වන අතර මිශ්‍රණයේ සංයුතිය Sand - 60%, Clay - 30%, Silt - 10% ලෙස පවතී. මෙම උප පාංශු ස්ථරයෙන් කිසිදු භෞතික සංස්කෘතිකමය තොරතුරක් වාර්තා නොවීය.

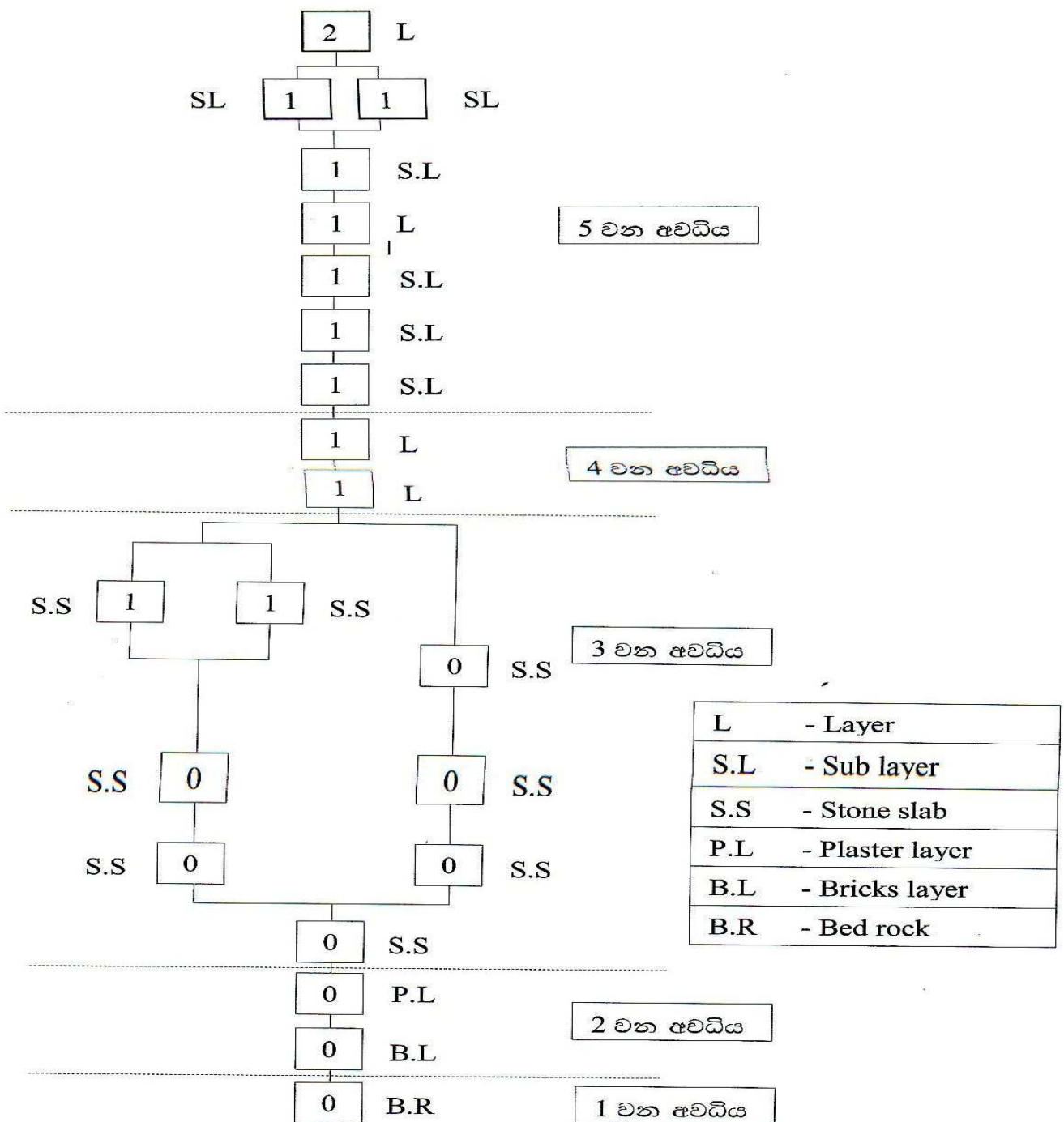
කැනීමේ සාරාංශය

RBE ක්ෂේත්‍රනාමය යටතේ දැදුරු ඔය රිදීබැඳි ඇල්ල පුරාණ අමුණ ආශ්‍රිතව සිදු කළ පර්යේෂණ කැනීම තුළින් අවධි 5ක තොරතුරු හඳුනා ගත හැකි විය. ඉන් අවධි 3ක් අමුණ ගොඩනැංවීමේ අවස්ථාවන්ට අයත් වන අතර අවධි දෙකක් විනාශ විම්වලට අදාළ තැම්පත්විම්වලින් යුක්ත විය.

මෙහි පැරණිතම අවධිය නියෝජනය කරන්නේ 1 වන ගොඩනැංවීමට අදාළ අමුණේ ඉදි කිරීම් ය. එහි දී ප්‍රධාන වශයෙන් මාතෘ පාෂාණය (Bed rock) මගින් අමුණ ආරම්භ කිරීම හඳුනා ගත හැකි විය. ඒ සඳහා මාතෘ පාෂාණය මතු කර තිබීම හඳුනා ගත හැකිවිය. මෙහි දෙවන ඉදිකිරීම් අවස්ථාව වැදගත් වන අතර සංසිද්ධි අංක 2 හා 3 මගින් එම අවස්ථාව නිරූපණය වේ. එහි දී ගඩොළු ස්තර හා බදාම යොදා ගනිමින් අමුණ ඉදි කර ඇති ආකාරය හඳුනාගත හැකි ය.

සංසිද්ධි අංක 04, 05, 06, 07, 08, 09, 10 හා 11 යන සංසිද්ධි මගින් අමුණේ ඉහළ ඉදිකිරීම් හඳුනාගත හැකි වේ. එහි දී ගල් පුවරු භාවිත කරමින් අමුණ ගංපතුලෙන් ඉහළට ඔසවා තිබෙන ආකාරයෙන් පාෂාණ පුවරු යොදා ගැනීමෙන් ඉදි කර ඇත. එහි තාක්ෂණික පියවර මෙහි දී හඳුනා ගන්නා ලදී. සංසිද්ධි අංක 12 හා 13 පස් ස්තර වන අතර සංසිද්ධි අංක 12 අමුණ ඉදි කිරීමට භාවිත කරන ලද සුවිශේෂ පස් ස්තරයන් වේ. එය අමුණ ශක්තිමත් කිරීමට යෙදූ ස්තරයක් ලෙස හඳුනා ගත හැකි ය. මෙයට මතුපිටින් දැකිය හැකි වූ සංසිද්ධි අංක 13 ද අමුණ ශක්තිමත් කිරීමට යෙදූ ස්තරයන් ලෙස හඳුනා ගත හැකි විය.

RBE පර්යේෂණ කැනීමේ සංසිද්ධි අංක 14, 15, 16, 17, 18, 19 හා 20 යන සංසිද්ධි සියල්ලම පාංශු ස්තර නියෝජනය කරන අතර එම පස් ස්තර තුළින් හඳුනා ගත හැක්කේ අමුණ ඉදි කිරීමට වඩා එය විනාශ විමෙන් පසු තැන්පත් වූ පස් ස්තරයන් වන බවකි. ඒවා ජලය සමග ගසාගෙන පැමිණ තැම්පත් වූ පාංශු ස්තර ලෙස හඳුනා ගත හැකි ය.

වගුව 1 RBE සංසිද්ධි අංක පිළිබඳ දැක්වෙන මෙවුක් වගුව

විමර්ශනය

i. තිරස් රැවීම හා සිරස් රැවීම

අනුරාධපුර හා පොළොන්නරු යුගයන් හි අමුණු නිර්මාණයේ නියුතු වූ ශිල්පීන් අමුණක ශක්තිමත් බව වැඩි දියුණු කිරීම සම්බන්ධයෙන් අවධානය යොමුකර ඇත්තේ එය ඉදිකිරීම ආරම්භ කරන ලද මුල් අවස්ථාවේ සිට ම බව පුරාණ අමුණු නිර්මිත පරික්ෂා කිරීමේ දී හඳුනා ගත හැකි විය. අමුණු බැම්ම භූමිය මත රඳවාලීමේ සිට ක්‍රමයෙන් බැම්ම ඉහළට ගොඩනැගීම දක්වා බැම්මෙහි ශක්තිමත් බව ඇති කරලීම සඳහා විවිධ තාක්ෂණික ක්‍රම භාවිත කර තිබේ. මේ සම්බන්ධයෙන් බොහෝ සාක්ෂි රිදීබැඳි ඇල්ල කැණීමෙන් අනාවරණය කරගැනීමට මෙම පර්යේෂකයා සමත්විය.

මව් පාෂාණ ස්තරයේ හැඩය සහ භූමියේ පිහිටි ස්වභාවය කෙරෙහි අවධානය යොමුකරමින් අමුණු බැම්ම භූමිය ආශ්‍රිත ව රඳවාලීමට සැලසුම් කළ බව මෙම කැණීමෙන් හෙළි වූ වැදගත් කරුණකි. ඒ අතර වඩාත් වැදගත් වන්නේ අමුණු බැම්ම පාෂාණ ස්තරය සමඟ සහ ගං ඉවුර සමඟ සම්බන්ධ කරලීම සඳහා සහ අනුගමනය කරන ලද විවිධ ක්‍රමෝපායන් ය. අමුණු බැම්ම ශක්තිමත් ව භූමිය මත රඳවාලීම කෙරෙහි එහි තිරස් රැවීම හා සිරස් රැවීම යන අංශ දෙක ම එකසේ ඉවහල් වී ඇත. මෙලෙස අමුණක තිරස් හා සිරස් බලය රඳවා ගැනීම පිණිස උපයෝගී කරගෙන ඇත්තේ මව් පාෂාණ ස්තරය සමඟ ගං ඉවුරේ ස්වභාවය බව මෙම කැණීම මගින් අනාවරණය කරගැනීමට හැකිවිය. විශේෂයෙන් ම අමුණු බැම්මේ තිරස් රැවීම සඳහා ගං ඉවුර දායක කරගෙන තිබෙන ආකාරය මෙම කැණීම තුළින් අනාවරණය කරගැනීමට හැකිවීම මෙම පර්යේෂණයේ ප්‍රධාන ප්‍රතිඵලයක් ලෙස සැළකීමට පුළුවන. තිරස් රැවීම හා සිරස් රැවීම ආරම්භ කළ යුත්තේ අමුණු බැම්මේ පාදම් ස්තර ගොඩනගන මුල් අවස්ථාවේ සිට ය. තිරස් රැවීම සිදුකොට ඇත්තේ ජල මාර්ගය ආශ්‍රිත කොටසේ මව් පාෂාණ ස්තරයේ හරස් අතට සිටින පරිදි කැපුම් කානු යෙදීම මගින් සහ මෙම කැණීම මගින් අනාවරණය කරගත් සාක්ෂි අනුව ගං ඉවුර තුළට අමුණු බැම්ම කාවැදීමට කටයුතු කිරීම මගිනි.

ii. ඉදිකිරීම් මාධ්‍ය තෝරාගැනීම

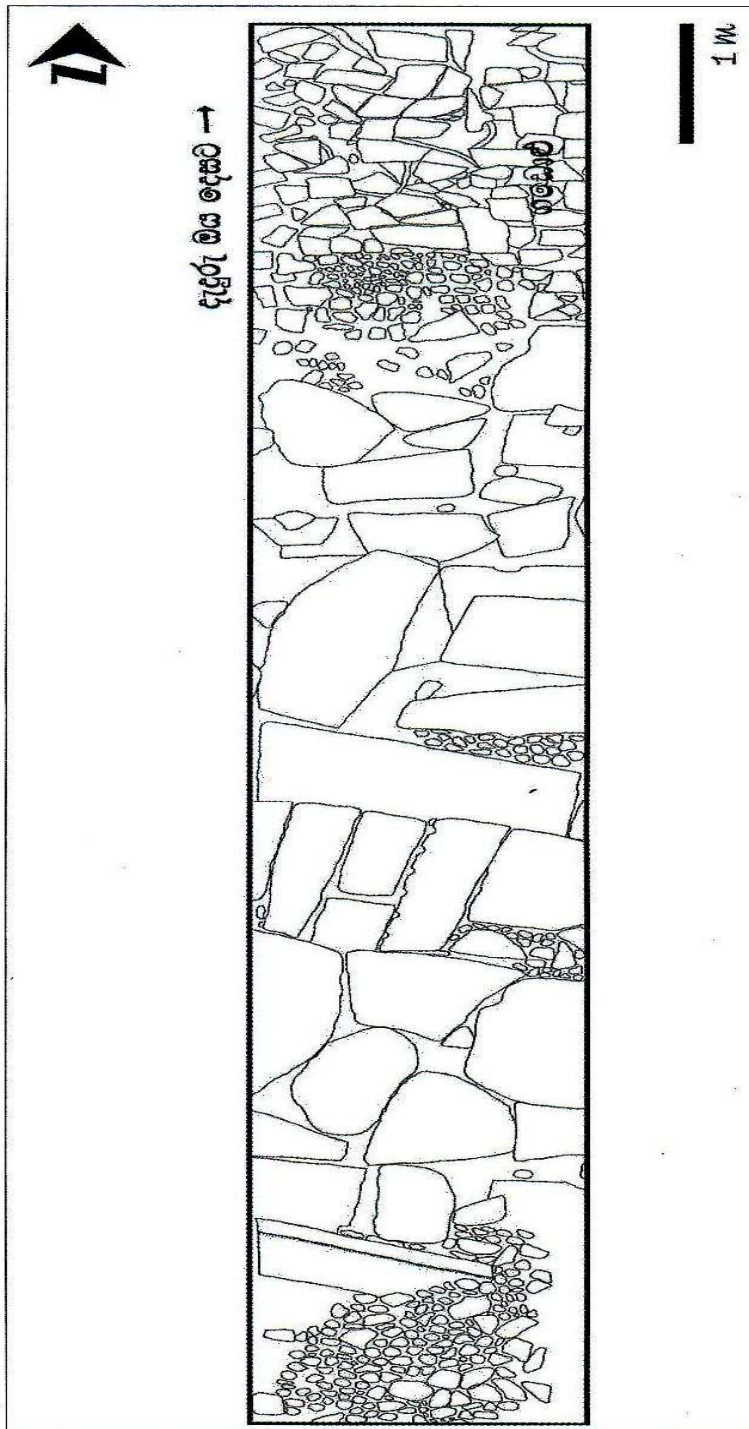
අමුද්‍රව්‍ය තෝරාගැනීම සම්බන්ධයෙන් වඩාත් විචක්ෂණශීලී ලෙස පුරාණ අමුණු ඉදිකිරීමේ නියුතු ව සිටි ශිල්පීන් කටයුතු කර තිබෙන බව මෙම කැණීම මගින් අනාවරණය විය. එය සරළ මාධ්‍යයේ සිට සංකීර්ණ මාධ්‍ය භාවිතය දක්වා වර්ධනය වී තිබෙන බව හඳුනාගැනීමට පුළුවන. බොහෝ විට පැරණි අමුණු මේ දක්වා ආරක්ෂා වීම සඳහා භාවිත කළ ද්‍රව්‍ය සහ ඒවා යෙදූ ස්ථාන හේතු වී තිබෙන බව පෙනේ. ස්ථාවර අමුණු ඉදිකිරීමේ දී ජලයෙන් ඇති කෙරෙන පීඩනයට ඔරොත්තු දෙමින් කල්පවතින ආකාරයට සැලසුම් කළ යුතු ය. මේ නිසා අමුණක් ගොඩනැගීමේ දී කල්පවත්නා හා ශක්තිමත් ඉදිකිරීම් මාධ්‍යයන් ඒ සඳහා තෝරාගැනීම කෙරෙහි පුරාණ වාරි ඉංජිනේරුවන් ස්වකීය අවධානය යොමුකර තිබෙන බව මෙම කැණීමෙන් තහවුරු විය. එහි දී ස්ථානයට වඩාත් ගැලපෙන මාධ්‍යය තෝරාගැනීම කෙරෙහි සැලකිලිමත් වී තිබෙන බව හඳුනා ගත හැකි විය. මෙහි සිදුකරන ලද අධ්‍යයනය ඇසුරින් අනාවරණය වන්නේ පාෂාණ ප්‍රධාන වශයෙන් අමුණු ඉදිකිරීමේ දී භාවිත කළ මාධ්‍ය වන බවයි. මීට අමතර ව සම්බන්ධතා මාධ්‍ය ලෙසින් ගඩොළු සහ බදාම යොදාගෙන තිබෙන අයුරු අනාවරණය විය.

ඉදිකිරීම් මාධ්‍යයක් වශයෙන් ගඩොළු, ගොඩනැගිලි සඳහා පමණක් නොව වාරි කර්මාන්තය සඳහා ද භාවිත කර තිබූ බවට සාක්ෂි හඳුනා ගැනීමේ හැකියාව පවතී. ජල කාන්දුව වළක්වා ගැනීමේ මාධ්‍යයක් වශයෙන් ගඩොළු අමුණු නිර්මාණය සඳහා භාවිත කර තිබෙන බවට සාක්ෂි අධ්‍යයන ඇසුරින් හඳුනාගැනීමට හැකි විය. අමුණු බැම්මේ ශෛලමය කොටස් අතරින් ජලය කාන්දුවීම වළකාලීම ගඩොළු යොදා ගැනීමේ ප්‍රධාන පරමාර්ථය වී තිබේ.

ගල් වර් අතරට ගඩොළු ඇතුළත් යොදා ජලය කාන්දුවීම වළක්වාලීමට උත්සහ ගැනීමේ ක්‍රමයක් ද අමුණු ආශ්‍රිත ව ක්‍රියාත්මක වී ඇත. දැදුරු ඔයේ රිදීබැඳි ඇල්ල අමුණේ මේ සම්බන්ධයෙන් පැහැදිලි සාක්ෂි දක්නට ලැබේ. ශෛලමය පාෂාණ කොටස් යොදා තිබෙන ගල් වර් අතරින් ජලය කාන්දුවීම සිදුවන බැවින් සෑම ගල් වර් දෙකක් අතරට ම ගඩොළු වර් යෙදීම මගින් හිදැස් වළක්වා බන්ධනය දැඩි කිරීමට උත්සාහ ගැනීම මගින් ජල කාන්දුව පාලනය කරන්නට ඇත. එවැනි ගඩොළු වර් අමුණු බැම්ම ගං ඉවුරට සම්බන්ධ කරවන කොටස සඳහා ද යොදා තිබෙන ආකාරය රිදීබැඳි ඇල්ල අමුණේ සිදුකරන ලද කැණීම මගින් මෙම පර්යේෂකයාට අනාවරණය කරගත හැකි විය. ඒ සඳහා හේතුවන්නට ඇත්තේ අමුණු බැම්ම හා ගං ඉවුර අතර පවතින කැපුම් තීරයෙන් ජලය පහළට කාන්දුවීමට ඉඩ ප්‍රස්ථාව පැවතීම නිසා එය වැළැක්වීමේ පරමාර්ථය බව පෙනේ.

ඉදිකිරීම් බන්ධන මාධ්‍යයක් ලෙස බදාම භාවිත කිරීමේ ඉතිහාසය බොහෝ අතට දිව යන බව පුරාවිද්‍යාත්මක සාක්ෂිවලින් හෙළි වේ. ගොඩනැගිලි ඉදිකිරීමේ කාර්යයට අමතර ව වාරි කර්මාන්තය උදෙසා බදාම බන්ධන මාධ්‍යයක් ලෙස භාවිත කර තිබෙන බවට සාක්ෂි මෙරට පුරාණ වාරි නිර්මාණ ඇසුරින් හඳුනා ගැනීමේ හැකියාව පවතී. ගල් සහ ගඩොළු භාවිතයෙන් අමුණු ඉදිකිරීමේ දී බන්ධන මාධ්‍ය ලෙස භාවිත කර ඇත්තේ බදාමයකි. ඇතැම් ගල් වර් සහ ගඩොළු වර් එකිනෙක සම්බන්ධ කිරීමට මෙන් ම කුස්තුර පිරවීම සඳහා ද අමුණු ආශ්‍රිත ව බදාම භාවිත කර තිබෙන බව හඳුනා ගත හැකි ය. ඇතැම් ස්ථානවල විශාල හිදැස් පිරවීම පිණිස ද බදාම යොදාගත් බවට සාක්ෂි තිබේ. අමුණු නිර්මාණයේ දී බදාම භාවිත කළ බවට ඉතාමත් පැහැදිලි සාක්ෂි දැදුරු ඔයේ රිදීබැඳි ඇල්ල කැණීමෙන් අනාවරණය කරගත හැකි විය. රිදීබැඳි ඇල්ල අමුණ, පුරාණ අමුණු කර්මාන්තය උදෙසා බදාම විවිධාකාරයෙන් යොදා ගැනීම සම්බන්ධයෙන් කදිම නිදසුනකි.

ගං ඉවුර තුළ වූ කොටස ඉදිකිරීම සඳහා යොදාගත් බදාමයේ මිශ්‍රණය සඳහා ජල මාර්ගයෙන් ම සපයාගත් සෙන්ටි මීටර් 5-6 කුඩා ප්‍රමාණයේ වෘත්තාකාර හැඩැති තිරුවානා පාෂාණ (Quartz Pebbles) කැබලි එකතු කර තිබෙන ආකාරය හඳුනා ගත හැකි විය.

සැලසුම 3 රිදී බැඳි ඇල්ල කැණීමේ මතුපිට ස්වරූපය

අන්තර්ගත ද්‍රව්‍ය	රිදීබැඳි ඇල්ල අමුණ
හුණු (Lime)	30%
සිලිකා (Silica)	10%
කාබනික ද්‍රව්‍ය	12%
වෙනත් ද්‍රව්‍ය	48%

අමුණ කැණීමෙන් අනාවරණය වූ බදාම විශ්ලේෂණය

iii. අමුණේ ශක්තිමත් බව රඳවාගැනීමේ ක්‍රමවේදය

අමුණු බැම්මේ දිග හා පළල තීරණය කෙරෙන තිරස් ඉදිකිරීමේ දී පමණක් නොව උස පිළිබඳ ව අවධානය යොමුකෙරෙන සිරස් ඉදිකිරීමේ දී ද එහි ශක්තිමත් භාවය සඳහා නොයෙකුත් ශිල්ප ක්‍රම යොදාගෙන ඇත. එහි දී පහත සඳහන් ක්‍ෂේත්‍ර කෙරෙහි වැඩි වශයෙන් අවධානය යොමුකර තිබෙන බව පෙනේ.

අ. අමුණේ තිරස් විහිදුම් ශක්තිය රඳවා ගැනීම

ආ. අමුණේ සිරස් ශක්තිය රඳවා ගැනීම

අමුණක තිරස් විහිදුම් ශක්තිය රඳවා ගැනීම යනුවෙන් අදහස් කරනු ලබන්නේ අමුණේ පැතිරීම හෙවත් ව්‍යාප්තිය පෙන්නුම් කරන තිරස් ඉදිකිරීම සුරක්ෂිත කරලීම පිණිස අනුගමනය කරනු ලබන තාක්ෂණික ක්‍රමවේදයයි. අමුණ ඉදිකිරීම සඳහා භාවිතයට ගැනෙන ගල් වර්ග තිරස් විහිදුම් රටාව අනුව වඩාත් ශක්තිමත් ලෙස රඳවා ගැනීම පිණිස උපයෝගී කරනු ලැබූ 'ශිල්පීය තාක්ෂණික' ක්‍රමෝපායන් පිළිබඳ ව කරුණු රැසක් මෙම කැණීම මගින් හඳුනා ගැනීමේ හැකියාව පවතී.

ශෛලමය අමුණු බැම්මක් ඉදිකිරීමේ දී ඒ සඳහා භාවිතා කරන පාෂාණ කුට්ටි හෝ පුවරු එකිනෙක නො ගැලවෙන පරිද්දෙන් සම්බන්ධ කරලීමේ අවශ්‍යතාවය පවතී. ඒ සඳහා විවිධ ශිල්පීය තාක්ෂණික ක්‍රම උපයෝගී කරගෙන තිබෙන බව පුරාණ අමුණුවල අවශේෂ ඇසුරින් අවබෝධ කරගත හැකි ය. පාෂාණ කුට්ටිවල හෝ පුවරුවල විශාලත්වය, බර, රඳවන ස්ථානයේ ස්වභාවය වැනි හේතූන් මත මෙම ක්‍රමවේද වෙනස්වන බව පෙනේ. ඒ අනුව එකම අමුණක වුව ද එකිනෙකට වෙනස් ක්‍රම රාශියක් යොදාගත් අවස්ථාවන් පිළිබඳ සාක්ෂි රිදීබැඳි ඇල්ල කැණීමෙන් අනාවරණය විය.

iv. අමුණු බැම්ම ඉවුරට සම්බන්ධ කරලීමේ ක්‍රමවේදය

ශෛලමය අමුණක් භූමිය සමඟ සම්බන්ධ කරලීමේ ක්‍රියාවලියේ දී එය ගං ඉවුර සමඟ බද්ධ කරලීමේ ක්‍රමය ද සාපේක්ෂව සිදු වී තිබෙන බව අපගේ පර්යේෂණ මගින් අනාවරණය කර ගැනීමට හැකි විය. අමුණක ශක්තිමත් භාවය කෙරෙහි අදාළ වන වැදගත් කාරණයක් වන්නේ එය ශක්තිමත් ලෙස ගං ඉවුර සමඟ සම්බන්ධ කරලීමයි. ජල පීඩනයෙන් අමුණු බැම්ම පහළට තල්ලුවීම වැළැක්වීම, ඉවුරු අසලින් අමුණු බැම්ම ඉදිරියාම වළකාගැනීම, අමුණ අසල දී ගං ඉවුර බාදනය වීම පාලනය කර ගැනීම සහ ඉවුරු අතරින් ජලය කාන්දුවීම වළක්වාලීම වැනි හේතූන් පදනම් කරගනිමින් අමුණු බැම්ම ගං ඉවුර සමඟ මැනවින් සම්බන්ධ කරලීමට ශිල්පීන් උත්සාහා ගෙන තිබෙන බව පුරාණ අමුණු නිර්මිත ආශ්‍රයෙන් අනාවරණය කරගැනීමට හැකි විය. මේ සඳහා පොදු ක්‍රමවේදයක් අනුගමනය කර තිබෙන මුත් අමුණ ඉදිකරන ලද ස්ථානය, අමුණේ විශාලත්වය හා අමුණ ඉදිකරන ලද

මාධ්‍ය අනුව එම ක්‍රමවේදයේ සුළු වෙනස්කම් පවතින බව සිදුකරන ලද පර්යේෂණ ඇසුරින් හඳුනා ගත හැකි වේ.

රිදීබැඳි ඇල්ල පුරාණ අමුණ හෙවත් සුකර නිජ්ජර අමුණේ වම් ඉවුර ආශ්‍රිත ව සිදුකරන ලද කැණීම මගින් හෙළි වූ තොරතුරු සමස්ථයක් ලෙස ගෙන විග්‍රහ කිරීමේ දී පැහැදිලි වන්නේ අමුණේ ඉවුර ආශ්‍රිත වූ කොටස ද අමුණු බැම්මේ සෙසු කොටස්වලට දැක්වූ සැලකිල්ලෙන් යුතුව ම ගොඩනගන ලද බවයි. අමුණ ඉදිකිරීම ආරම්භ කර තිබෙන මව් පාෂාණයේ සිට ගල් සහ ගඩොළු වර් මාරුවන ආකාරයට යොදමින් මෙම කොටස නිර්මාණය කර තිබෙන බව පෙනේ. එය ස්තර අතර බද්ධතාවය ඇති කිරීමට අනුගමනය කළ ක්‍රියාමාර්ගයක් බව පැහැදිලි ය. මෙහි දී හඳුනා ගත හැකි වූ විශේෂ ම කාරණයක් වන්නේ ඉවුර තුළ වූ කොටස ඉදිකිරීම සඳහා වැද්දුම් ක්‍රම භාවිතයට වඩා වැඩි වශයෙන් බදාම යොදාගෙන තිබෙන බවයි. මෙම බදාමය ද හුණු හා මැටි මිශ්‍ර බදාමයක් ලෙසින් හඳුනා ගත හැකි වීමෙන් පැහැදිලි වන්නේ ඒකාබද්ධතාවය කෙරෙහි වැඩි සැලකිල්ලක් දක්වා තිබෙන බවකි. මෙම කොටස ඉදිකිරීම අමුණු බැම්ම ඉදිකිරීමට සාපේක්ෂ ව සිදුවන්නට ඇති බව අනුමාන කළ හැකි ය. එය නිමකිරීමෙන් අනතුරු ව මතුපිටින් පස් ඇතුරුමක් යොදා තැළීමෙන් එය ආවරණය කර තිබෙන බව හඳුනා ගත හැකි විය. මෙම පස් ඇතුරුම යෙදීම මගින් අපේක්ෂා කරන්නට ඇත්තේ ඉවුරු කැපුමේ කෙළවර පිහිටි අමුණේ අවසන් ඉදිකිරීම සහ කෙළවර සීමාවේ භූමියේ පිහිටි සමාන ස්වභාවය සමඟ ඒකාබද්ධ කිරීම බව පැහැදිලි ය. එමගින් අමුණු බැම්මේ ඉවුර තුළ වූ කෙළවර සීමාව භූමියට මැනවින් සම්බන්ධ කරන්නට ගත් උත්සාහයක් පෙන්නුම් කරයි.

නිගමනය

ශෛලමය හෝ දාරුමය හෝ කුමන මාධ්‍යයකින් ඉදිකළ අමුණක් භූමිය සමඟ සම්බන්ධ කරලීමේ ක්‍රියාවලියේ දී එය ගං ඉවුර සමඟ බද්ධ කරලීමේ ක්‍රමය ද සාපේක්ෂව සිදු වී තිබෙන බව අපගේ පර්යේෂණ මගින් අනාවරණය කර ගැනීමට හැකි විය. අමුණක ශක්තිමත් භාවය කෙරෙහි අදාළ වන වැදගත් කාරණයක් වන්නේ එය ශක්තිමත් ලෙස ගං ඉවුර සමඟ සම්බන්ධ කරලීමයි. ජල පීඩනයෙන් අමුණු බැම්ම පහළට තල්ලුවීම වැළැක්වීම, ඉවුරු අසලින් අමුණු බැම්ම ඉදිරියාම වළකාගැනීම, අමුණ අසල දී ගං ඉවුර බාදනය වීම පාලනය කර ගැනීම සහ ඉවුරු අතරින් ජලය කාන්දුවීම වළක්වාලීම වැනි හේතූන් පදනම් කරගනිමින් අමුණු බැම්ම ගං ඉවුර සමඟ මැනවින් සම්බන්ධ කරලීමට ශිල්පීන් උත්සාහ ගෙන තිබෙන බව පුරාණ අමුණු නිර්මිත ආශ්‍රයෙන් අනාවරණය කරගැනීමට හැකි විය. මේ සඳහා පොදු ක්‍රමවේදයක් අනුගමනය කර තිබෙන මුත් අමුණ ඉදිකරන ලද ස්ථානය, අමුණේ විශාලත්වය හා අමුණ ඉදිකරන ලද මාධ්‍ය අනුව එම ක්‍රමවේදයේ සුළු වෙනස්කම් පවතින බව සිදුකරන ලද පර්යේෂණ ඇසුරින් හඳුනා ගත හැකි වේ.

දැනුරු ඔයේ රිදීබැඳි ඇල්ල පුරාණ අමුණේ වම් ඉවුර ආශ්‍රිත ව මෙම ලේඛකයා විසින් සිදුකරනු ලැබූ පුරාවිද්‍යාත්මක කැණීම මගින් මේ සම්බන්ධයෙන් වැඩිදුර තොරතුරු රාශියක් අනාවරණය කරගැනීමේ හැකියාව ලැබිණ. රිදීබැඳි ඇල්ල පුරාණ අමුණ හෙවත් සුකර නිජ්ජර අමුණේ වම් ඉවුර ආශ්‍රිත ව සිදුකරන ලද කැණීම මගින් හෙළිවූ තොරතුරු සමස්ථයක් ලෙස ගෙන විග්‍රහ කිරීමේ දී පැහැදිලි වන්නේ අමුණේ ඉවුර ආශ්‍රිත වූ කොටස ද අමුණු බැම්මේ සෙසු කොටස්වලට දැක්වූ සැලකිල්ලෙන් යුතුව ම ගොඩනගන ලද බවයි. අමුණ ඉදි කිරීම ආරම්භ කර තිබෙන මව් පාෂාණයේ සිට ගල් සහ ගඩොළු වර් මාරුවන ආකාරයට යොදමින් මෙම කොටස නිර්මාණය කර තිබෙන බව පෙනේ. එය ස්තර අතර බද්ධතාවය ඇති කිරීමට අනුගමනය කළ ක්‍රියාමාර්ගයක් බව පැහැදිලි ය. මෙහි දී හඳුනා ගත හැකි වූ විශේෂ ම කාරණයක් වන්නේ ඉවුර තුළ වූ කොටස ඉදිකිරීම සඳහා වැද්දුම් ක්‍රම භාවිතයට වඩා වැඩි වශයෙන් බදාම යොදාගෙන තිබෙන බවයි. මෙම බදාමය ද හුණු හා මැටි මිශ්‍ර බදාමයක් ලෙසින් හඳුනා ගත හැකි වීමෙන් පැහැදිලි වන්නේ ඒකාබද්ධතාවය කෙරෙහි වැඩි සැලකිල්ලක් දක්වා තිබෙන බවකි. මෙම කොටස ඉදිකිරීම අමුණු බැම්ම

ඉදිකිරීමට සාපේක්ෂ ව සිදුවන්නට ඇති බව අනුමාන කළ හැකි ය. එය නිමකිරීමෙන් අනතුරු ව මතුපිටින් පස් ඇතුරුමක් යොදා තැළීමෙන් එය ආවරණය කර තිබෙන බව හඳුනාගත හැකි විය. මෙම පස් ඇතුරුම යෙදීම මගින් අපේක්ෂා කරන්නට ඇත්තේ ඉවුරු කැපුමේ කෙළවර පිහිටි අමුණේ අවසන් ඉදිකිරීම සහ කෙළවර සීමාවේ භූමියේ පිහිටි සමාන ස්වභාවය සමඟ ඒකාබද්ධ කිරීම බව පැහැදිලි ය. එමගින් අමුණු බැම්මේ ඉවුර තුළ වූ කෙළවර සීමාව භූමියට මැනවින් සම්බන්ධ කරන්නට ගත් උත්සාහයක් පෙන්නුම් කරයි.

මෙම අමුණ ආශ්‍රිත ව සිදුකළ කැණීමෙන් අනාවරණය කරගත් තොරතුරු අනුව එළඹිය හැකි උපකල්පනය වන්නේ පුරාණ ශ්‍රී ලංකාවේ ගෞලමය අමුණු ඉදිකිරීමේ දී අනුගමනය කළ ගං ඉවුර සමඟ සම්බන්ධ කිරීමේ ක්‍රමවේදයේ දී මේ හා සමාන තාක්ෂණික ක්‍රමවේදයක් අනුගමනය කර තිබෙන බවකි. ඒ බව තවදුරටත් මාඛය යකාබැඳි ඇල්ල පුරාණ අමුණ ගවේෂණය මගින් තහවුරු කරගත හැකි විය.

ආශ්‍රිත ග්‍රන්ථ

මහාවංසය (සිංහල) (1967), සංස්. හික්කඩුවේ ශ්‍රී සුමංගල හිමි, බවුචන්තුඩාවේ දේවරක්ෂිත පඬිතුමා, කොළඹ, රත්නාකර පොත් වෙළඳ ශාලාව.

විතානාච්චි, සී. ආර්. (2014), පුරාණ ශ්‍රී ලංකාවේ අමුණු නිර්මාණය භාවිතය සහ තාක්ෂණය පිළිබඳ සමාජ පුරාවිද්‍යාත්මක විමර්ශනයක්, අප්‍රකාශිත දර්ශනසූරී උපාධි නිබන්ධය, පුරාවිද්‍යා පශ්චාද් උපාධි ආයතනය, කොළඹ.

Brohier, R.L. 1934(1979), *Ancient Irrigation Works in Ceylon. Part i-iii*. Colombo, Ministry of Mahaweli Development.

Hodges, H. (1992), *Technology in the Ancient World*, USA, Barnes and Noble Publishers.

Humphrey, J.W. (2006), *Ancient Technology*, USA, Greenwood Press.

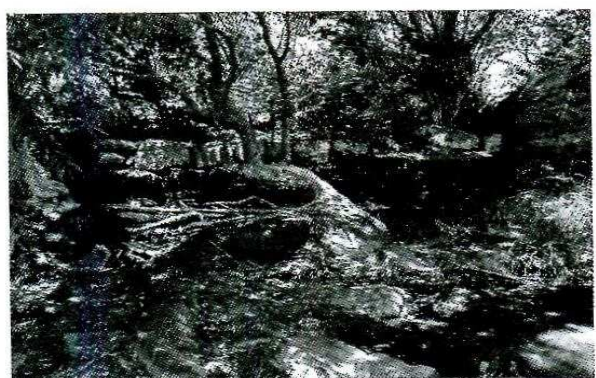
Parker, H. (1889), *Irrigation in the North Western Provinces Report on the Proposed Deduru Oya Project, Vol. III*, Colombo, Government Printer.

Withanachchi, C. R. (2003), Ancient Sukara Nijjara Dam of the river – Daduru Oya in Sri Lanka, *Spolia Zeylanica, Vol.40*, Department of National Museums of Sri Lanka.

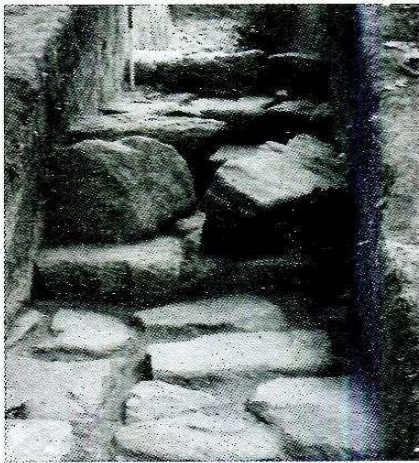
Withanachchi, C. R. (2011), Irrigation technology in Ancient Sri Lanka and its applicability in the modern context, *Arya Wibushana – Prof Abaya Aryasingha Commemorative Volume* – University of Kelaniya, Colombo, S. Godage and brothers, pp.163-174.

Withanachchi, C. R. (2012), Technology and techniques applied in ancient Sri Lanka in Constructing dams, *Ancient Ceylon No 23*, Colombo, Department of Archaeology Sri Lanka, 2012, pp.43-58.

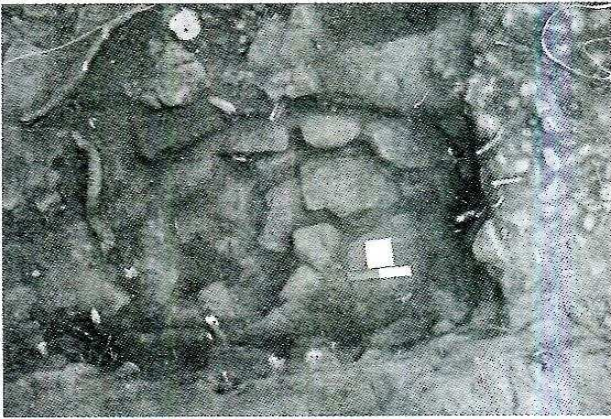
ඡායාරූප

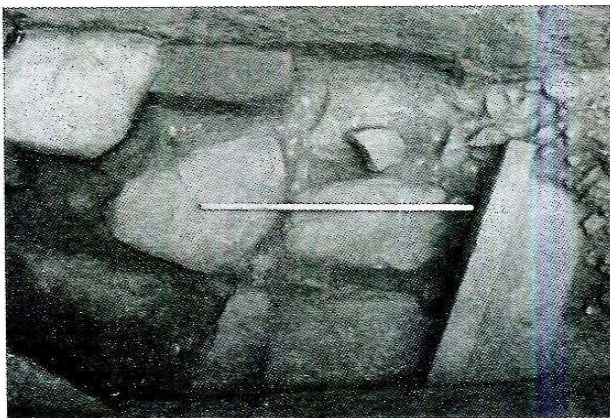
ඡායාරූපය 1 - දැදුරු ඔය රිදීබැඳි ඇල්ල හෙවත් පුරාණ කොට්ඨබද්ධ අමුණ

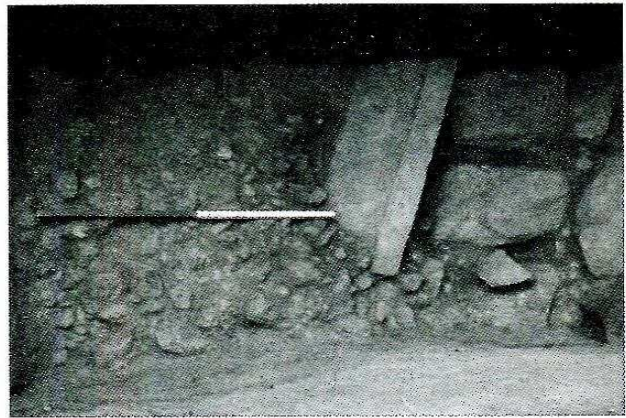
ඡායාරූපය 2 - කැණීම් අගල සහ ඉන් අනාවරණය වූ ගල් ඇතුරුම් හි විවිධ අවස්ථා

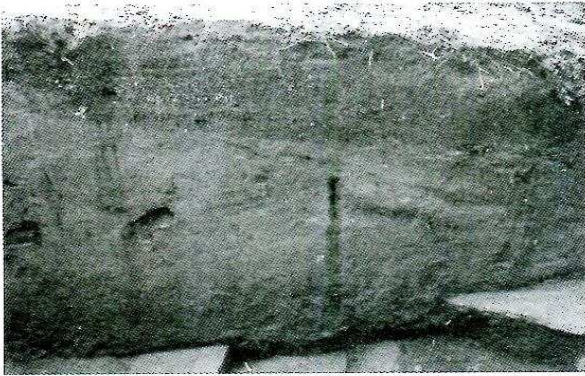
ඡායාරූපය 3 - ගඩොළු ස්ථරය

ඡායාරූපය 4 - කැපුම් ලකුණු සහිත පාෂාණ කොටස්

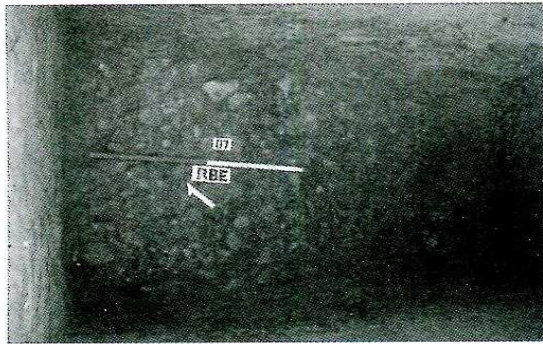
ඡායාරූපය 5 - භූමිය හා සම්බන්ධ වන අමුණේ ගං ඉවුර තුළ වූ අවසන් කෙළවරේ කැට ගල් යෙදූ බඳාම ඇතුරුම

ඡායාරූපය 6 - කැපුම පිරවුම සඳහා යොදා
තිබෙන පස් ඇතුරුම

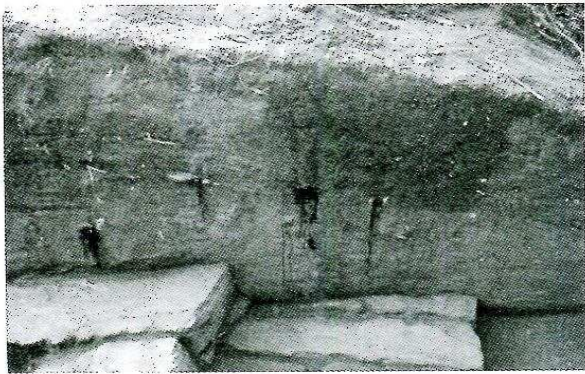
ඡායාරූපය 7 - ඉවුර තුළ වූ අමුණේ ඉදිකිරීම

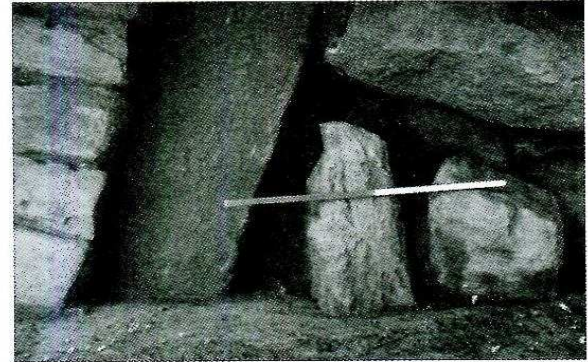
ඡායාරූපය 8 - සක්ක ගල් කැබලි යොදා ගං
ඉවුර තුළ වූ අමුණේ කොටස් ශක්තිමත් කර
තිබූ ආකාරය

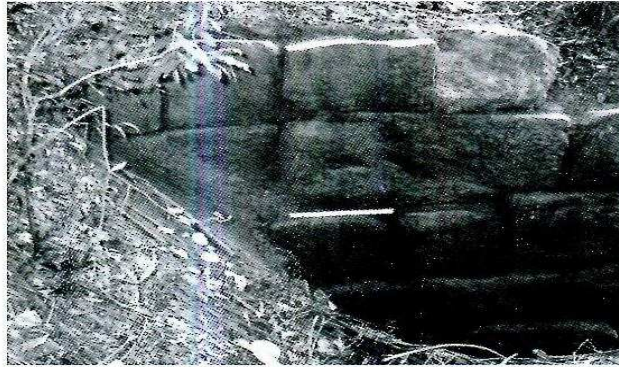
ඡායාරූපය 9 - කැණීම් භූමිය සුදානම්
කරගැනීම

ඡායාරූපය 10 - කැපුම පිරවුම සඳහා යොදා
තිබෙන පස් ඇතුරුම

ඡායාරූපය 11 - ගං ඉවුර තුළ ගල් ඇතුරුම්
යොදා තිබීමේ විවිධත්වය

ඡායාරූපය 12 - මා ඔය යකාබැඳි ඇල්ල අමුණෙන් හෙළිවන අමුණු බැම්ම ගං ඉවුර හා සම්බන්ධ කිරීම

ජීව දත්ත

වන්දන රෝහණ විතානාවිචි සිය දර්ශනසූරී උපාධිය පුරාණ වාරි කර්මාන්ත විෂයයෙහි ලබාගෙන ඇත. පුරාණ වාරි කර්මාන්ත සම්බන්ධයෙන් සිදුකළ කේන්ද්‍ර පර්යේෂණ අලලා ලියන ලද පත්‍රිකා රාශියක් දෙස් විදෙස් හි පළකර තිබේ. වාරි පුරාවිද්‍යාඥයෙකු වන ඔහු මේ වන විට ශ්‍රී ලංකා රජරට විශ්වවිද්‍යාලයේ සමාජීය විද්‍යා සහ මානව ශාස්ත්‍ර පීඨයේ පීඨාධිපතිවරයා ලෙස කටයුතු කරයි.